

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: توماس روپر
فرستنده: عثمان حیدری
۰۷ دسمبر ۲۰۱۹

غرب و نقض بی‌شمار حقوق بین‌الملل یک نمونه دیگر

غرب مدعی است که مدافع حقوق بشر است ولی درست عکس آن عمل می‌کند. یک نمونه از نقض فاحش حقوق بین‌الملل که در غرب کماکان ناشناخته مانده روز پنجشنبه موضوع کنفرانس مطبوعاتی وزارت امور خارجه روسیه بود.

غرب چه در رابطه با دخالت غیرقانونی در سوریه و چه با حمایت از نقض حقوق بین‌الملل از سوی اسرائیل و چه در رابطه با تحریم‌های مغایر با حقوق بین‌الملل که به همه و هر کس که سیاستش باب دندان غرب نیست، تحمیل می‌کند، حقوق بین‌الملل را مدام زیر پا می‌گذارد

این‌ها فقط چند نمونه بود، چون لیست این خلافکاری‌ها بسیار طولانی است. تنها در سال جاری کمیسیون خدمات علمی مجلس آلمان، دولت این کشور را به ارتکاب سه نمونه سنگین نقض قوانین بین‌الملل متهم کرده که البته تاکنون بی‌نتیجه مانده است. (شرکت آلمان در جنگ علیه سوریه، به رسمیت شناختن گوآیدو به عنوان رئیس‌جمهور موقت ونزوئلا و تأیید ضبط تانکر نفتی ایران به وسیله انگلیس).

وزارت امور خارجه روسیه روز پنجشنبه توجه عموم را به یک مورد دیگر جلب کرد که تاکنون مسکوت مانده است.

ترجمه بیانیۀ وزارت امور خارجه روسیه:

«در تطابق کامل با بند ۳ قطعنامه ۲۹۵/۷۳ مجمع عمومی ملل متحد متعلق به ۲۲ ماه مه ۲۰۱۹ که مورد تأیید روسیه است، به بیانیۀ اتحادیۀ افریقا متعلق به ۲۲ نومبر ۲۰۱۸ اشاره شد. مسأله بر سر گواهی‌نامه دادگاه بین‌المللی در بارۀ پی‌آمدهای حقوقی برای مجمع‌الجزایر چاگوس است که به جمهوری موریس تعلق دارد. با ابراز نگرانی گفته شد که پادشاهی متحدۀ بریتانیا دستورات مجمع عمومی ملل متحد را که در فبروری سال جاری به تصویب رسید، به اجراء در نیاورده است و پادشاهی متحدۀ باید در عرض ۶ ماه به اداره استعماری مجمع‌الجزایر خاتمه بخشد. اتحادیۀ افریقا اشاره کرد که بریتانیای کبیر تاکنون این درخواست مجمع عمومی ملل متحد را اجابت نکرده است و تأکید می‌کنم قصد اجرای آن را هم ندارد.

چند جمله در مورد این مجمع‌الجزایر و حقوق بین‌الملل. جزیره «دیه‌گو گارسیا» نیز یکی از جزایر این مجتمع است که چه چیزی در آنجا وجود دارد؟ چه فکر می‌کنید؟ خیر! منظور «هیولای لخنس» نیست، بلکه پایگاه نظامی ایالات متحدۀ امریکا است که به نظر من حتا خیلی بدتر است. این علت اصلی تاریخ پرپیچ و خم این مجمع‌الجزایر است. تا سال ۱۹۶۵ این مجتمع به عنوان بخشی از مستعمرۀ موریس در اختیار بریتانیای کبیر بود. پس از استقلال موریس، «چاگوس» تحت کنترل انگلیس باقی ماند و مردم مجمع‌الجزایر کوچانیده شدند. غرب در آنجا هیچ‌نوع تفاهم و بردباری از خود نشان نداد و حتا برای مردم بومی که در آنجا زندگی می‌کردند، احترامی قایل نشد.

قطع‌نامه‌هایی که در سال ۱۹۶۵ و ۱۹۶۶ مجمع عمومی ملل متحد به تصویب رساند تأیید می‌کند که این‌نوع رویکردها با منشور ملل متحد و همچنین بیانیۀ این سازمان در رابطه با تأمین استقلال کشورها و خلق‌های مستعمره که در سال ۱۹۶۰ صادر شده بود، مغایرت دارد.

با این‌که مجمع عمومی ملل متحد مأموریت و وظیفه‌ای نسبت به وضعیت مناطق نامبرده ندارد و دادگاه بین‌المللی نیز در مناقشات دوجانبه تنها نقش مشاور را عهده‌دار است، قطع‌نامه موضوع لغو استعمار است و مجمع عمومی نه تنها دارای اتوریته لازم است، بلکه حتا در قبال اجرای آن مسؤول نیز می‌باشد. کشور ما تاکنون با پیگیری به اساس عمومی به رسمیت شناخته شدۀ حقوق بین‌الملل، از جمله حق تعیین سرنوشت خلق‌ها پایبند بوده است و با حمایت از خلق‌های افریقا و آسیا در مبارزۀ آن‌ها در جهت کسب استقلال خود، نقش مهمی در روند استعمارزدائی ایفاء کرده است. در این رابطه ما قطع‌نامه شماره ۲۹۵/۷۳ مجمع عمومی ملل متحد را یادآوری کرده و امیدواریم که از طرف پادشاهی متحدۀ به اجراء گذارده شود تا روند استعمارزدائی موریس نیز تکمیل گردد.»

منبع: لینکه سابتونگ

تارنگاشت عدالت